

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

“ภาษาไทยมีความสำคัญทั้งในฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร และเป็นนิรดิถทางวัฒนธรรมของชาติ การเรียนการสอนภาษาไทยมุ่งให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษา ทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนตามครรภ์แก่วย เห็นคุณค่าของภาษา สามารถใช้เป็นเครื่องมือสื่อความคิด ความเข้าใจ รักการอ่าน แสวงหาความรู้ และมีเหตุผล” (กรมวิชาการ, 2532: 7) จากจุดประสงค์ในการสอนภาษาไทยตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ.2521 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 นี้แสดงให้เห็นว่าการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นมาตั้งแต่อดีต เพราะจุดหมายหนึ่งของหลักสูตรประถมศึกษา (กรมวิชาการ, 2532: 1) คือ เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐานให้คงสภาพอ่านออกเขียนได้ คิดคำนวณได้ ซึ่งกิจกรรมที่สำคัญที่สุดในการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา คือ การอ่าน บันลือ พฤกษะวัน (2532) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นการช่วยพัฒนาภาษาพูด พัฒนาพื้นฐานในการฟัง พัฒนาการเขียน และยังช่วยพัฒนาการใช้ภาษาให้ถูกต้อง ซึ่งสื่อการสอนที่สำคัญที่ใช้สอนอ่านในโรงเรียน คือ หนังสือแบบเรียน จะเห็นว่า หนังสือแบบเรียนภาษาไทยมีประวัติความเป็นมายาวนานมาตั้งแต่อดีต ผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่าหนังสือแบบเรียนในแต่ละยุคแต่ละสมัยมีวิธีการสอนอ่านต่างๆ กัน หนังสือแบบเรียนบางเล่มสอนประสมสรพยัญชนะ และวรรณยุกต์ บางเล่มสอนอ่านเป็นคำ เป็นประโยชน์ ซึ่งผู้วิจัยจะอยกตัวอย่างหนังสือแบบเรียนทั้ง 2 วิธีมาดังนี้

1. ตัวอย่างหนังสือแบบเรียนที่สอนประสม สระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์

1) แบบหัดอ่านหนังสือไทย เล่มต้น-ปลาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของสำนักเรียนไทย พระวิภาชน์วิทยาลัย (ลังช์ พุกกะเวส) พ.ศ. 2499

- เล่มต้น มี 28 บท บทที่ 1 - 22 เป็นการสอนประสมคำระหว่างพยัญชนะ ต้น อักษรกลาง ตា ร์ สูง กับ สระ ไม่มีตัวสะกด สอนอ่านเป็นคำ เป็นประโยชน์ จนถึงบทที่ 20 เริ่มมีการสอนอ่านเป็นเนื้อร้อง ในบทที่ 23 - 28 สอนผันวรรณยุกต์ไม่มีตัวสะกด เริ่มจากอักษรกลางผันได้ครบ 4 รูป 5 เสียง อักษรสูง ผันด้วยวรรณยุกต์เอก และวรรณยุกต์โท อักษรตា ผันด้วยวรรณยุกต์เอก และวรรณยุกต์โท

- เล่มปลาย มี 34 บท คือบทที่ 29-64 เริ่มด้วยอักษรนำ อักษรควบกล้ำม มาตราตัวสะกดแม่ต่าง ๆ มีการนำเสนอในลักษณะสอนประสมพยัญชนะต้น สระ พยัญชนะท้าย และ วรรณยุกต์ก่อนในบทหนึ่ง ในบทถัดมาสอนเป็นเนื้อเรื่อง สลับกันไปจนจบเล่ม

2. ตัวอย่างหนังสือแบบเรียนที่สอนอ่านเป็นคำ เป็นประโยชน์

1) แบบสอนอ่านภาษาไทยชุดสุда-คาวี ชั้นประถมปีที่ 1 ของนายอภัย จันทวิมล พ.ศ. 2494

เป็นหนังสือแบบเรียนที่ดัดแปลงมาจากต้นฉบับเดิม ชุด Janet and John ของนิวชีแลนด์ หนังสือแบบเรียนชุดนี้ประกอบไปด้วย 4 เล่มคือ “มาตรฐาน” “ไปเล่นด้วยกัน” “ออกไปข้างนอก” และ “ฉันออกจากบ้าน” เนื้อเรื่องเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวเด็ก โดยเริ่มสอนจากเป็นคำ เป็นประโยชน์สั้น ๆ และเป็นเนื้อเรื่องสั้น ๆ มีภาพประกอบเรื่อง ที่ทำให้เด็กเข้าใจง่ายและสนุกสนาน โดยเรียงตามลำดับจากบทแรกไปจนถึงบทสุดท้าย

จากตัวอย่างหนังสือแบบเรียนที่สอนแบบประสม สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ และสอนอ่านเป็นคำเป็นประโยชน์นี้ จะพบว่าทั้งสองวิธีต่างก็มีจุดดีและจุดด้อยแตกต่างกันไป ซึ่งหนังสือแบบเรียนที่กล่าวมาเป็นหนังสือแบบเรียนที่ใช้สอนในอดีต เมื่อพิจารณาหนังสือแบบเรียนที่ใช้สอนในปัจจุบัน พบว่ามีหนังสือแบบเรียนหลายเล่มที่ใช้สอนในโรงเรียน ตัวอย่างเช่น หนังสือแบบเรียนตรุษศึกษาที่ พ. อีแอลร แห่งโรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก ได้แต่งและเรียบเรียงขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2453 และใช้สอนในโรงเรียนมานานถึงปัจจุบัน มีวิธีการสอน คือ เริ่มจากให้ประสมพยางค์ โดยให้สระกับตัวสะกดเป็นตัวตั้ง พยัญชนะต้นเป็นตัวตาม โดยเริ่มจากพยางค์เป็น อักษรนำ และอักษรควบในพยางค์เป็น จากนั้น จึงเป็นการสอนพยางค์ต้าย อักษรนำ อักษรควบในพยางค์ต้าย สอนเป็นคำโดยเน้นความหมาย จากนั้นจึงสอนเป็นเนื้อเรื่องในแต่ละบท ส่วนหนังสือเรียนภาษาไทยของกรมวิชาการ พ.ศ. 2520 มีวิธีการสอน คือ สอนเป็นเนื้อเรื่องโดยให้ตัวละคร คือ นานะ นานี เป็นตัวดำเนินเรื่อง นอกจากนี้มีการสอนให้ประสมอักษรหรือแจกลูกโดยใช้คำทั้งที่มีความหมายและไม่มีความหมาย โดยเริ่มจากมาตราตัวสะกดแม่ ก ก ไปเป็นมาตราตัวสะกดอื่น ๆ ทั้ง 8 แม่ สอนอักษรควบกล้ำม อักษรนำ และสอนประโยชน์สั้น ๆ เป็นต้น

การศึกษาหนังสือแบบเรียนภาษาไทยเท่าที่ผ่านมาพบว่า เป็นการศึกษาประวัติและความเป็นมาของแบบเรียน (สุนีย์ อัตตาสตร์, 2521) หรือเป็นการศึกษาวิเคราะห์เพื่อประเมินลักษณะและการใช้ในเชิงทัศนคติของผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง (วารี ถิรเจติตร, 2531) ซึ่งเป็นการประเมินทัศนคติของผู้สอนต่อแบบเรียนมากกว่าที่จะวิเคราะห์เนื้อหาภาษาในของแบบเรียน สังเกตเห็นได้ว่าผู้ที่แต่งหนังสือแบบเรียนขึ้นมาเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องสั่งสมประสบการณ์

และความรู้ต่างๆ มาเป็นระยะเวลานาน การที่จะวิเคราะห์ว่าผู้แต่งแบบเรียนได้มีขั้นตอนของการนำเสนออย่างมีระบบหรือไม่นั้น จำเป็นต้องทำโดยการวิเคราะห์เนื้อหาภายในของหนังสือแบบเรียนด้วยวิธีการทางภาษาศาสตร์ ซึ่งยังไม่มีผู้ใดได้ทำการวิเคราะห์วิจัยเนื้อหาของหนังสือแบบเรียนระดับประถมศึกษาในลักษณะนี้มาก่อน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะวิเคราะห์หนังสือแบบเรียนภาษาไทยโดยเลือกหนังสือแบบเรียนที่นิยมใช้สอนตามโรงเรียนโดยทั่วไป คือ หนังสือเรียนภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

1.2 วัตถุประสงค์

1. วิเคราะห์กกฎการสะกดคำ และลำดับของการเสนอภูมิในระบบการสะกดคำในหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระบบการสะกดคำ และคำศัพท์ที่ปรากฏในบทเรียน
3. วิเคราะห์คำศัพท์ที่ไม่สัมพันธ์กับภูมิในระบบการสะกดคำในแบ่งกลุ่มตัวอักษรที่แทนคำศัพท์ และในแบ่งความหมายของคำศัพทนั้นๆ

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องระบบเสียงและระบบการเขียนในภาษาไทย พัฒนาการทางภาษาของเด็ก ตลอดจนการสอนอ่านและการสะกดคำของเด็กระดับประถมศึกษา
2. วิเคราะห์กกฎการสะกดคำและลำดับของการสอนภูมิในแต่ละบท
3. วิเคราะห์การกระจายของพยัญชนะต้น สระ พยัญชนะท้าย และวรรณยุกต์ของคำศัพท์ที่สอนภูมิการสะกดคำ จากนั้นคำนวณหาค่าร้อยละและสร้างแผนภูมิแสดงการกระจายของอักษรและหน่วยเสียงเหล่านั้น
4. วิเคราะห์ลักษณะทางความหมายของคำศัพท์ที่ไม่สัมพันธ์กับภูมิการสะกดคำ โดยการจัดเป็นหมวดคำต่างๆ จากนั้นคำนวณหาค่าร้อยละและสร้างแผนภูมิแสดงการกระจายของคำศัพท์ในหมวดคำเหล่านั้น
5. วิเคราะห์การกระจายของพยัญชนะต้น สระ พยัญชนะท้าย และวรรณยุกต์ของคำศัพท์ที่สอนให้จำเป็นคำ เพื่อเปรียบเทียบกับคำศัพท์ที่สอนภูมิการสะกดคำ จากนั้นคำนวณหาค่าร้อยละและสร้างแผนภูมิแสดงการกระจายของอักษร และหน่วยเสียงเหล่านั้น

6. วิเคราะห์คำศัพท์จากเนื้อเรื่องและอ่านเสริมบทเรียนว่าจดอยู่ในหมวดคำประเภทใด ทั้งนี้เพื่อพิจารณาว่าคำศัพท์ที่นำมาสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จดอยู่ในหมวดคำใดบ้าง มีจำนวนและความถี่ของการปรากฏของคำศัพท์มากน้อยเพียงใด

7. สรุปผลการวิเคราะห์

1.4 สมมุติฐานของการวิจัย

1. ลำดับของการเสนอภูมิปัญญาจะสัมพันธ์กับคำศัพท์และปริมาณคำศัพท์ที่ใช้
2. คำศัพท์ที่ไม่สัมพันธ์กับการเสนอภูมิปัญญาจะมีลักษณะเฉพาะทางความหมาย

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะแบบเรียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 เล่ม คือหนังสือเรียนภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เล่ม 1 และ 2 จำนวน 23 บท 226 หน้า

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยนี้จะเป็นแนวทางในการวิเคราะห์หนังสือแบบเรียนภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์ การจัดทำหนังสือแบบเรียนภาษาไทย และการประเมินหนังสือแบบเรียนอย่างมีหลักเกณฑ์